

ORAL ROBERTS'IN ELÄMÄ JA TOIMINTA

Seuraava raportti on O Timothy-lehden osastolta Digging in the Walls Volume 7, Issue 3, 1990. ja on arvostelu koskien kirjaa "Oral Roberts: An American Life", kirj. David Edwin Harrell, Jr., Bloomington, Indiana: Indiana University Press 47405. Arvostelu ilmestyi julkaisussa Christian News December 9, 1985. Haluamme julkaista sen nyt viime aikoina Roberts'iin liittyneiden tapahtumien vuoksi. Huolimatta näystä, jossa Kristus muka ilmestyi hänelle käskien häntä rakentamaan lääketieteellisen keskuksen nimeltä City of Faith (Uskon kaupunki) sanoen hänelle, että tästä keskukselta virtaisi parantava virta koko maailmaan, Roberts kuitenkin on lopettamassa sitä. Pitäisi olla selvää kaikkein yksinkertaisimmillekin, että Roberts on huijari. Julkaisemme tämän arvostelun osoittaaksemme, että hän on aina ollut valehtelija ja huijari. Siinä ei ole mitään uutta! Se tosiasia, että Roberts'ia ylistetään suurena Jumalan miehenä karismaattisessa liikkeessä, on osoitus helluntailaisuuden hengellisestä konkurssitilasta (yhtäläillä muidenkin, Oralhan erosi helluntailikkeestä jo 1968, suom. huom .

Kustantajan sana tämän kirjan etulehdessä:

"Miljoonat ihmiset kautta maailman pitävät Oral Roberts'ia Jumalan profeettana. Miljoonat uskovat hänen olevan huijari. Vaikka hänen palvelutehtävänsä on ollut myrskyinen ja kiistelty, harvat kiistävät sen suunnattoman vaikutuksen Amerikkaan ja koko maailmaan. Lähes 40 vuotta Oral Roberts'in nimi on liitetty uskonnolliseen parantamistoimintaan. Hän on helluntailaisen ja karismaattisen maailman tuottama johtaja."

Eräs helluntailainen puhemies 1980-luvulla väitti, että 50 miljoonaa ihmistä maailmanlaajuisesti oli saanut Pyhän Hengen kasteen ja ennusti, että vuosisadan lopun vaiheilla puolet maailman protestanteista olisi helluntailaisia.

Tietenkään helluntai- karismaattiset liikkeet eivät ole Oral Roberts'in luomuksia. Helluntaiseurakunnat, Full Gospel Business Men's Fellowship International ja yksityisistä ihmisistä David du Plessis, näyttelivät katalyyttisiä rooleja hengellä täytetyn uskonnon leviämisessä, mutta Roberts seisoo lähempänä muodottoman liikkeen johtoa, kuin kukaan toinen nauttien kunnioitusta koko liikkeessä.

[Toimittaja: Ennenkuin painamme uudelleen Harrell'in kirjan arvostelun Christian News'ista, annamme tiivistelmän Roberts'in elämän alkupuolesta sellaisena, kuin se julkaistiin St. Petersburg Times'in artikkelissa 7.9.1985:]

Roberts jätti korkeakoulun ja virallisen opiskelunsa, tästä ajasta eteenpäin hän sai noin kahden vuoden college-opiskelua vastaavan koulutuksen osa-aikaisena opiskelijana raamattukouluissa Oklahomassa. Hän ja hänen isänsä olivat työmies-saarnaajia helluntailiikkeen reunoilla.

Roberts on käyttänyt loppuelämänsä tuon imagon muuttamiseksi. Hänen vierellään on ollut hänen vaimonsa, joka myös on helluntaisaarnaajan tytär. Evelyn Lutman Fahnestock, opettaja, jonka hän tapasi, kun molemmat soittivat kitaraa ja lauloivat telttakokouksessa, oli yhtä päättäväinen kuin Oralkin, paeta köyhyyttä ... Rouva Roberts on sen jälkeen tunnustanut, kuten miehensäkin, että hän "kaipasi kunnioitettua asemaa ja vihasi köyhyyttä."

Mutta heidän avioliittonsa 10 ensimmäistä vuotta eivät tarjonneet tällaista mahdollisuutta. He olivat sidoksissa uskonsuuntaan, joka opetti, että "sinun pitää olla köyhä ollaksesi kristitty." Roberts oli matkustellut evankelisissa piireissä viisi vuotta ja ollut neljä kertaa lyhyen ajan pastorin virassakin, ennen kuin hän löysi oikeutuksen heidän tukahdutetuille haluillensa eräästä Raamatun kohdasta sekä eräästä toisesta "korvin kuultavasta" sanomasta Jumalalta.

Herääminen alkoi keväällä 1947, kun innostuksen puutteen masentamana seurakunnassaan Enid'issa Oklahomassa, Roberts rukoili epätoivoisesti apua. Hän sanoo, että Herra vastasi ensin johtamalla hänet lukemaan 3.Joh. 2: "Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niin kuin sielusikin menestyy."

Roberts katsoi tämän olevan ilmestys. Rouva Roberts on kuvaillut sitä sen jälkeen "junaan nousemisena ja heidän "vapautuksenaan." Pian sen jälkeen he ostivat ensimmäisen uuden Buick-autonsa, josta Roberts sanoi, että se tuli "minulle symboliksi siitä, mitä ihminen voi tehdä, jos uskoo Jumalaan."

Kuukautta myöhemmin, Roberts sanoo, hänellä oli toinen kohtaamisensa Jumalan äänen kanssa. Hän oli kirkkonsa työhuoneessa rukoillen ohjausta työhönsä, kun ääni käski häntä menemään autoonsa ja ajamaan kotiinsa pappilaan. Matkalla ääni käski häntä keskittämään toimintansa parantamiseen. "Sinulla tulee olemaan voima rukoilla sairaiden puolesta ja ajaa ulos riivaajia, "Roberts kertoo äänen sanoneen hänelle.

Huhtikuussa hän alkoi pitää parantumiskokouksia kirkossaan sunnuntaisin iltapäivällä. Hänen ensimmäinen parantamistapauksensa oli nainen, jonka käsi oli ollut vammautumisen vuoksi halvaantunut 38 vuotta. Sana parantumisesta levisi. Toukokuussa joukot olivat niin suuria, että hän vuokrasi tiloja suuresta rakennuksesta Enid'in keskustassa. Kesäkuussa hän ilmoitti seurakunnalleen, että hän oli saanut kutsuja pitää parantamiskokouksia kahdeksassa osavaltiossa ja päättänyt erota pastorin virastaan.

Siitä lähtien hänen nousunsa on ollut vakaata. Vuonna 1949 hän aloitti radio-ohjelmien sarjan. Vuonna 1950 hän matkusteli maassa 18000-paikkaisen teltan kanssa ja samanaikaisesti kokouksia radioitiin 63 valtioon. Kahden vuoden kuluttua hänen radio ja TV-ohjelmiansa lähetettiin 400 asemalta USA:ssa, Kanadassa, Alaskassa ja Havaijilla sekä lyhyillä aalloilla kuuntelijoille ympäri maailmaa.

Vuonna 1957 hänen evankelointiyhdistyksensä väitti, että hänen ohjelmansa radiossa ja TV:ssä saavuttivat "lähes 1000 miljoonaa ihmistä" -- toden näköisesti liioittelua, mutta sellaista, jota monikaan hänen evankelistakollegoistaan ei halunnut kiistää."

[Nyt jatkamme Christian News'in arviota Oral Roberts'ista: Artikkelin An American Life by David Harrell:]

Kirjoittaja huomauttaa, että Roberts'in alkuaikojen rukousliinoin oli painettu tämä sanoma:

"Minä rukoilin tämän liinan yllä Jumalaa vapauttamaan sinut -- käyttäen kosketuskohtana (Apt.19:11-12). Oral Roberts, Tulsa 2, Okla. Ei ole välttämätöntä pitää liinaa, ellet tunne, että sinun pitää. Sitä voidaan käyttää useammin kuin kerran, tai useamman kuin yhden henkilön puolesta. Jos haluat useampia, olen iloinen saadessani lähettää niitä sinulle. Tärkeä asia on käyttää liinaa kosketuskohtana ruumiille ... Olen rukoillut tämän liinan puolesta Jeesuksen Nasaretilaisen nimessä ja pyytänyt Häntä parantamaan sinut, kun asetat sen ruumiillesi."

Vuoden 1949 vaiheilla rukousliinoja lähetettiin lähes 100000 kpl vuodessa.

Oral Roberts ylisti sellaisia uskolla parantaja kollegoja kuin Jack Coe. Hän sanoi, että "Jack'illa on uskoa." Coe ja muut uskollaparantajat, joita Roberts puolusti, on paljastettu huijareiksi.

Harrell kirjoittaa: "Häntä pilkattiin usein epäonnistumistensa vuoksi -- Amarillon myrsky, kuolemantapaukset hänen kokouksissaan, hänen myöntämisensä, että kaikki hänen parantamisjonoissaan eivät saaneet apua -- ja haastettiin tekemään ihme sitä vaadittaessa. Ehkä rankin häntä vastaan nostettu syyte, laajasti levitetty traktaatti, syytti Oraliala "lahjonnasta".

"Tarjouduin esiintymään Senaatin tutkimuskomitean edessä Washingtonissa ja esittämään todisteet, että Oral Roberts oli syyllinen "lahjontaan" parantamisohjelmassaan TV:ssä. Muiden seikkojen lisäksi minulla oli todisteet, että eräs henkilö oli "näytellyt" Roberts'in parantamisohjelmassa TV:ssä, väittäen, että oli parantunut halvaantuneena, mutta se kaikki oli petosta ja he olivat maksaneet hänelle, jotta hän "teeskentelisi" parantunutta. Se henkilö, joka teeskenteli parantuneensa, tarjoutui todistamaan."

ORAL ROBERTS VALEHTELEE LÄÄKÄREISTÄ

Todennäköisesti kaikkein pahin Oraliala vastaan milloinkaan julkaistu uskonnollinen hyökkäys ilmestyi lehdessä Presbyterian Outlook vuonna 1955. Artikkelin, jonka kirjoitti Carroll R. Stegall, Pryor Street'in Presbyteerisen kirkon pastori Atlantasta Georgiasta, julkaistiin myöhemmin uudelleen laajalti levitettyssä traktaatissa. Se oli Stegall'in traktaatti, joka johti Oralin Australiaan ja nostatti opposition häntä vastaan.

Stegall'in uteliaisuuden herätti Oralin lehden Healing Waters (Parantavat vedet) maaliskuun 1952 numero, jonka kansikuvassa kolme lääketieteen tohtoria onnittelee Oral Robertsia. Stegall ja Donald Grey Barnhouse, huomattava konservatiivinen presbyteeripastori Philadelphiasta, lähettivät kyselyn American Medical Association'ille, joka toi vastauksen heidän tutkimustoimistostaan, että yhtäkään mainituista miehistä ... voitu

tunnistaa lääketieteen tohtoreina ... Yksi kolmesta miehestä todettiin toimivan Phoenix'issa "luontaisparantajana (naturopathic physician)" Yhtään organisaatiota, jota olisi johtanut tri. J.H.Miller, merkittävä lääketieteen tohtori ja 20000-jäsenisen lääkärin lääketieteellisen yhdistyksen presidentti, ei löydetty.

Stegall osallistui myöhemmin useisiin kokoussarjoihin, haastatteli Oralia ja teki muutamia seurantahaastatteluja niiden kanssa, jotka olivat menneet läpi parantamisjonossa. Hän päätteli, että Oral ei ollut "niin paha kuin jotkut toiset ihmebisneksessä," mutta ei löytänyt mitään syytä tukea hänen väitteitään. "En ole koskaan nähnyt merkkiäkään muutoksesta. Minä haastan jokaisen rehellisen tutkijan noudattamaan minun tekniikkaani ja katsomaan, josko hänen havaintonsa eivät ole yhtäpitävät minun havaintojeni kanssa." Stegall päätteli: "Sen sijaan että kirkastaisivat Jumalaa tällä he (parantajaevankelistat) saattavat Hänen nimensä pilkatuksi maailman taholta ylilyöntiensä kautta. Sen sijaan, että parantaisivat, he usein tappavat. Siunauksen sijasta heidän tulonsa kaupunkiin on enemmän kirous, kurjuus, rahankiristystä, uskon tuho yksinkertaisissa ihmisissä."

ROBERTS'IN PARANTAMISKOKOUKSET SÄÄNNÖLLESTI TUHON NÄYTTÄMÖ

Harrell'in mukaan:

Kielteiset arviot pahenivat lehdistön surullisen viehtymyksen kautta ristiretkiä säännöllisesti kohtaaviin murhenäytelmiin. Vuonna 1951 Alabamalainen liikemies kuoli osallistuessaan Robertsin kampanjaan Atlantassa.

Sellaiset murhenäytelmät iskivät melko säännöllisesti 1950-luvulla ja yleensä niitä seurasi pahan julkisuuden puuska.

Vuonna 1955 vanhan intiaanin Jonas Rider'in kuolema Oralin Calgaryn kampanjan aikana Albertassa sattui paikallisen lehdistön mukaan "evankelistan teltassa, jota ympäröivät kultin käännynnäiset ja seuraajat." Merkittävä "Etelä-Albertalainen lääkäri" tuomitsi kampanjan, joka ei ollut muuta kuin "massahypnoosia," naurettavana. Seuraavassa tammikuussa Mary Ida Buddington Vondersher, joka oli esiintynyt vuotta aikaisemmin Oralin TV-ohjelmassa parantamisjonossa, palasi todistamaan paranemisestaan syövästä, mutta kuoli Kalifornian kodissaan vain 12 tuntia sen jälkeen, kun hänen todistuksensa oli televisioitu.

Vuosi 1959 oli erityisesti murhenäytelmien vaivaama. Tammikuussa 63-vuotias Kalifornialainen mies kuoli sydänkohtaukseen kampanjan aikana Oakland Auditorium'issa. Sitten toukokuussa kuolema iski kahdesti kampanjassa Fayetteville Pohjois-Carolinassa. Ensin kolmevuotias tyttö kuoli teltassa vanhempiansa käsivarsille, kun he odottelivat kokouksen alkamista."

BILLY GRAHAM HYVÄKSYY ROBERTS'IN

Harrell kertoo, että vuodesta 1950 alkaen Billy Graham hyväksyy Oral Roberts'i'n.

Kun he lähtivät Portlandin hotellistaan ottaakseen taksin ristiretkipaikalle, Billy oli juuri lähdössä sinne. Aina iloinen Graham tarttui Oralin käteen ja pysyi, että hän ja Evelyn ajaisivat hänen kanssansa. Oral vastusti, mutta Billy pysyi vaatimuksessaan. Taksissa hän sanoi Oralille, että toivoi hänen tulevan istumaan lavalle ja johtamaan iltarukouksen. Oral protestoi: "Billy, sinulla ei ole varaa antaa minun rukoilla." Matkan aikana Billy kertoi Oralille, että hän ja Cliff Barrows olivat vierailleet Robertsin kampanjassa Floridassa joitakin kuukausia aikaisemmin livahtaen sisään ja ulos tuntemattomina ja he olivat tulleet siunatuiksi siellä. Hän myös paljasti, että hänen vaimonsa sisar oli kokenut parantumisen helluntailaisissa kuvioissa, häntä ei hävettäisi samaistua Oral Roberts'in kanssa. Oral piti iltarukouksen tuona iltana ja palattuaan Evelynin kanssa hotellin kahvilaan, Billy ja Ruth Graham vaativat heitä kanssaan iltapalalle.

Kokous oli ollut lyhyt, satunnainen ja enimmäkseen suunnittelematon, mutta Oralille se oli täynnä merkitystä. Hänen esiintymisensä Grahamin lavalla oli ennennäkemätön tunnustus helluntailaiselle evankeliselta järjestöltä -- ja varsinkin Billy Graham'ilta. Graham'in henkilökohtainen ystävällisyys, hänen iloinen, vilpitön ja veljellinen hyväksymisensä asetti Oralin hetkellisesti laajempaan ja kunnioitettavampaan maailmaan, kuin mistä hän milloinkaan olisi voinut kuvitella olevansa osa. Hän oli nähnyt väläyksen näystä, jonka Graham tulisi avaamaan selvemmin 16 vuotta myöhemmin."

Kun Oral Roberts'in yliopisto avattiin 1965, Carl F.H. Henry kirjoitti Oralille onnittelekirjeen tuohon aikaan huomauttaen: "Billy Graham ja minä toivomme, että te olisitte evankelioinnin maailmankonferenssissa (World Congress on Evangelism) Berliinissä ... ja tiedänkin, että kutsu on lähtevä tulevina kuukausina."

Oral oli kaino, mutta "kihisi innosta kuin pikku poika" tulla kutsutuksi päivälliselle Billyn ja konferenssin arvovieraiden kanssa. Kun päivällinen päättyi, Billy sanoi Oralille, että hän tahtoi Oralin johtavan rukousta ennen yhtä kongressin täysistuntoa, jolloin Oral "hiljaa kieltäytyi." Kun Billy tervehti jokaista vierasta lähtiessään, hän kysyi Oralilta: "Oral, milloin aiot kutsua minut puhumaan sinun kampuksellasi?" Tarttuen tilaisuuteen Oral vastasi: "Mitä ajattelet, jos et tulisi vain puhumaan, vaan myös vihkimään yliopiston?" "Minulle se olisi kunnia" vastasi Graham, samalla tehden sitoumuksen, joka asetti hänen oman toimintansa jonkin verran vaaraan."

Graham esittelee Roberts'in maailman evankelioinnin kongressissa (World Congress on Evangelism):

"Rukoustamme tulee nyt johtamaan mies, jota olen oppinut rakastamaan ja arvostamaan evankelointityössäni. Hän on juuri rakentanut ja parhaillaan rakentaa suurta yliopistoa. Hänet tunnetaan kautta maailman radio- ja TV-työstään ja miljoonat kuuntelevat häntä. He lukevat, mitä hän kirjoittaa ja kiittävät Jumalaa hänen työstään. Minä puhun tri. Oral Robertsista ja aion pyytää häntä sanomaan tervehdysten sanan meille, ennen kuin hän johtaa rukoukseen."

Kirjailija sanoo, että "Oralin suhde yleisöön oli maaginen". Oralin lopetettua, Harrell lainaa Calvin Thielman'in kuvausta: "sekasorto puhkesi, yleisö hyppäsi pystyyn joka puolella ja aplodeista ei ollut tulla loppua."

"Monet tunsivat, että Oralin rukous liikutti koko Kongressia." Leighton Ford tavoitti Calvin Thielman'in ja pyysi tulla esitellyksi Oralille; toiset vaativat äänekkäästi saada tavata hänet. Kun valtuutetut palasivat majoitukseensa, monet tungeksivat Montreat'in läpi puhelemaan Billyn kanssa ja Calvin raportoi, että "joka sana, minkä kuulin Oralista, oli osa suurta ylistystä. Ihmiset arvostivat syvästi sitä panosta, minkä hän antoi kongressille. Hän teki meihin kaikkiin vaikutuksen, joka oli hyvä." Christianity Today-lehden raportti kongressista painotti sitä hyvää tahtoa, jonka Oral oli voittanut evankelisessa yhteisössä:

Evankelista Oral Roberts voitti merkittävästi uutta arvostusta kongressin kautta. Hän sai suuren joukon ystäviä valtuutetuista, jotka olivat avoimen vaikutettuja hänen vilpittömydestään ja nöyryydestään."

"Se oli Oral, jota kongressi muutti kaikkein syvimmältä. 'Sen käytännöllinen vaikutus,' Calvin Thielman muistelee, 'oli, että se avasi uuden ... ystävien piirin hänelle.'"

"Robertsin ystävyys Billy Grahamin kanssa -- joka huipentui Oralin läsnäoloon Berliinissä ja Grahamin vihkiäispuheeseen ORU:ssa -- vähensi paljon jännityksiä karismaattisten ja evankelisten välillä. Karismaattisen liikkeen leviäminen päävirran kirkkoihin, joka yllättäen aiheutti helluntailaisen kielillä puhumisen kokemuksen hyväksymisen, ja Oralin hänet tervetulleeksi toivottavan evankelisen maailman löytäminen, olivat Calvin Thielman'in sanoin 'onnellinen tapahtumien yhdistelmä.' ... Berliinin kongressin jälkeisinä vuosina ORU (Oral Roberts University) isännöi eri karismaattisten evankelisten puhujien paraatia m.m. Leighton Ford, F.F. Bruce, Josh McDowell ja Hal Lindsey."

ROBERTS LIITTYI YHDISTYNEESEEN METODISTIKIRKKOON (THE UNITED METHODIST CHURCH)

Roberts liittyi metodistikirkkoon 1968, jättäen helluntailaisen Holiness - kirkon. Metodistikirkko on kirkkojen kansallisen neuvoston (National Council of Churches) jäsen. Roberts oli tyytyväinen Metodistikirkon jäsenenä, vaikka tuohon aikaan tehty tieteellinen tutkimus osoitti, että vain noin 50% metodistipapistosta hyväksyi Kristuksen ylösnousemuksen historiallisena tosiasiana.

Harrell sanoo että: "Metodistikirkon suurin houkutus oli sen avaruus. Oral oli lisääntyvässä määrin helluntailaisen teologian ja seurakuntansa ankaran sukupuolikurin ahdistama, molemmat tekijät olisivat olleet haitaksi hänen uudelle TV-imagolleen."

ROBERTS JA TÄYDEN EVANKELIUMIN LIIKEMIEHET (THE FULL GOSPEL BUSINESS MEN INTERNATIONAL)

Harrell sanoo että: "The Full Gospel Business Men's Fellowship International osoittautui erinomaisen tehokkaaksi työkaluksi helluntaisanoman levittämiseksi Amerikan keskiluokalle. Vuonna 1975 sillä oli 1650 yhteisöä jokaisessa osavaltiossa ja 52 vieraassa maassa ... Mutta Oral Roberts'in ja FGBMFI:n väliset suhteet pysyivät vakaina -- hän oli järjestön ylipappi ja kaikkein halutuin ystävä. Tämän yhteisön jäsenet olivat todennäköisesti tärkein varojen lähde rakennettaessa Oral Roberts'in yliopistoa, Shakarian ja Roberts eivät milloinkaan horjuneet uskossaan, että kumpikin heistä oli erikoisesti kutsuttu levittämään Pyhän Hengen kastetta laajemmalle maailmalle."

KATHRYN KUHLMAN

Harrell mainitsee Roberts'in suuren kunnioituksen Neiti Kathryn Kuhlman'ia kahtaan. "Hän (Kathryn) on kauan ihailtu Oralina; hän (Oral) uskoi, että Kathryn edusti hienostuneinta Jeesuksen parantamispalvelua." Kuhlman vieraili säännöllisesti Tulsassa elämänsä viimeisinä vuosina, pitäen baccalaureate-puheen ORU:ssa 1972 ja vastaanottaen yliopiston ensimmäisen kunniaatohtorin arvon samana vuonna. Huomattava, tyylikäs ja kiihoittava (flamboyant) evankelista kirjoittautui 'pääkannustajaksi (head cheerleader)' yliopistolle ja oli Roberts'in perheen lämmin ystävä kuolemansa aikaan 1976."

Eräs lääketieteen tohtori, joka aiemmin kannatti häntä, on paljastanut, että Kuhlman oli huijariparantaja. Hän rikkoi erään perheen, kun hän meni naimisiin miehen kanssa ja myöhemmin erosi ilman raamatullista syytä. Karismaattiset yleisesti hylkäävät sen, mitä Raamattu opettaa avioerosta. Roberts puolusteli neiti Kuhlmani'n raamatunvastaista avioeroa ja kuten useimmat karismaattiset, hän hylkää sen, mitä Raamattu opettaa naisista julkisten jumalanpalvelusten johtajina.

Kirjoittaja huomioi, että eräs Oralin innokkaimmista kannattajista oli Jenkin Lloyd Jones Tulsa Tribune'n unitaarinen (kolminaisuuden kieltäjä) toimittaja.

TRAGEDIA VARJOSTAA ROBERTS'IN ELÄMÄÄ

Kaksi viimeistä vuosikymmentä ovat olleet tragedian leimaamia Roberts'in perheen elämässä. Hänen tyttärensä Rebecca ja tämän mies Marshall Nash kuolivat lento-onnettomuudessa 1977. Hänen poikansa Richard ja miniänsä Patti, joita valmennettiin ottamaan vastuu toiminnasta, erosivat 1979. Kolme vuotta myöhemmin hänen kapinallinen vanhempi poikansa Ronnie teki itsemurhan. Viime vuonna (1984) hänen kymmenes lapsen lapsensa -- Richardin ja hänen toisen vaimonsa Lindsay'n poika, ainoa hänen nimeään kantava perillinen -- kuoli kaksi päivää syntymänsä jälkeen.

Harrell kuvailee lapsenlapsen kuolemaa:

"Muutamana tunnin kuluttua hänen syntymästään, lääkärit huomasivat lapsella olevan hengitysvaikeuksia. Tämä uutinen, Evelyn muistelee, 'aivan repi Oralin palasiksi.' Yli 30 tuntia, kun lääkärit taistelivat pelastaakseen lapsen, Oral, Richard ja toiset rukoilivat. Lindsay työnnettiin vauvan viereen rukoilemaan, Kenneth Hagin, hänen vaimonsa ja muita saarnamiehiä tuli rukoilemaan parantumista. Kun Richard Oral lopulta kuoli tammikuun 19. päivänä, se 'mursi Oralin.' Hän kutsui sitä arpisen elämänsä pahimmaksi murhenäytelmäksi. 'Minä luulen', Evelyn muisteli, 'koska hän tunsu huoneessa olevan parantavaa voimaa niin paljon, että he olisivat voineet parantaa tuhat ihmistä ... Mutta hän sanoi, että tuossa vauvassa oli jotakin ja hän sai sen päähän asti, eikä se tahtonut lähteä ... Jokin este ei tahtonut poistua. Se oli itsepäinen.'

"Jälleen kerran perhe kohtasi onnettomuuden urheasti, etsien tarkoitusta kuolemassa. Välittömästi he julistivat City of Faith Medical Center synnytysosaston laajennuksen Richard Oral Roberts'in muistolle."

ROBERTSIN HENKILÖKOHTAISET RAHA-ASIAT

Harrell kirjoittaa:

"Roberts'in kahdesta Kalifornian kodista, osittain turvallisuussyistä, ei paljon puhuttu oman väen kesken. Oral oli myös hyvin herkkänä lehdistön hänen elämäntyylään koskevalle arvostelulle. Hänen \$285,000 maksanut talonsa Palm Springs'issä, jonka eräs pankki Tulsa'sta oli rahoittanut, oli hänen ainoa yksityisesti omistamansa koti. Vuonna 1982 ORU:n avustusrahastoa käytettiin \$2,400,000 maksaneen talon ostamiseen korkean turvallisuuden

alueelta Beverly Hills'istä. Mahdollisesti tuottavaksi investoinniksi arvioitu talo palveli Oralin länsirannikon toimistona ja asuntona."

"Oralin kodit Kaliforniassa väistämättä pitivät hengissä vanhat kysymykset hänen henkilökohtaisesta varallisuudestaan ja elämäntyylistään. Vaikka lehdistö tuskin enää tutkikaan asioita niin innokkaasti kuin 15 vuotta aiemmin, toimittajat edelleen osoittivat suurta mielenkiintoa Oralin raha-asioihin. Vuonna 1981 Associated Press julkaisi Roberts'in henkilökohtaiset tulot viideltä edelliseltä vuodelta -- vaihdellen \$70,000:sta vuonna 1976, \$178,000:een vuonna 1978."

Terveitten tulojensa lisäksi, enimmäkseen kirjoistaan, Oral nautti jatkuvasti anteliaista lahjoituksista: "Roberts'it pitivät kalliita vaatteita ja jalokiviä, sekä matkustavat järjestön omistamassa kahdeksan hengen jetissä."

Patti Robertsin kirja (joka seurasi hänen eroaan Oralin pojasta Robertista) ja aikaisempi Jerry Sholes'in kirjoittama paljastus, herättivät jälleen uteliaisuuden perheen raha-asoita kohtaan, vaikka Patti tunnusti, että hänen oma 'tuhlailunsa' Richardin vaimona oli 'tylsistänyt' hänen protestinsa.

Verotustiedot osoittavat, että Oralin partnerit lahjoittivat yli \$38,000,000 tilivuosina 1977-1978, "mikä ylittää jokaisen toisen uskonnollisen yhdistyksen tulot koko maassa."

Vuonna 1979 julkaistiin kirja, jonka oli kirjoittanut Jerry Sholes, entinen Oral Roberts Ministries'in työntekijä. Kirja paljasti yksityiskohtaisesti syvää petosta ja tekopyhyyttä:

"Tässä on todellisen Oral Roberts'in muotokuva, miehen, jota eivät liian monet hänen ihailijoistaan tunne. Hän pukeutuu Brioni'n pukuihin, jotka maksavat \$500-\$1000/kpl, kävelee \$100:n kengissä, elää \$250000:n talossa Tulsa'ssa ja hänellä on miljoonan dollarin koti Palm Springs'issä, hän pitää timanttisormuksia ja umpikultaisia rannerenkaita, jotka työntekijät poistavat hänen julkaistavista valokuvistaan, hän ajaa \$25000:n autoilla, jotka vaihdetaan 6 kuukauden välein, lentelee ympäri maata kahden miljoonan dollarin suihkukoneella, hänellä on jäsenyys, kuten myös hänen pojallaan Richardilla, Tulsa'n Southern Hills'in kaikkein arvostetuimmassa ja elitistisimmässä maaseutuklubissa (country club, sosiaalinen klubi, jossa voi pelata golfia yms.)(jäsenmaksu yksin oli \$18000 kummaltakin, lisäksi \$130 kuukaudessa) sekä huippu-luksus Thunderbird Country Club'issa Rancho Mirage'ssa, Kalifornia'ssa (sekä isä että poika liittyivät, kun jäsenyys maksoi \$20000 kummaltakin -- nyt se maksaa jo \$25000), hän pelaa talouspetospeljä, jotka ovat tehneet hänestä ja hänen perheenjäsenistään riippumattomia rikkaita miljonäärejä loppuiäkseen. (Kun hänen tyttärensä ja vävynsä kuolivat, he jättivät 10 miljoonan dollarin omaisuuden!)" (Evankelista R.L.Sumner'in arvostelu kirjasta "Give Me that Prime-time Religion kirj. Jerry Sholes)

"1980-luvun puolivälissä Oral Roberts'ista oli tullut pääjohtaja organisaatioon, joka työllisti noin 2300 ihmistä ja teki vuosittain liikevaihtoa noin 110 miljoonaa dollaria, josta noin 60 % saatiin lahjoituksina."

NÄKY USKON LÄÄKETIETEELLISEN KESKUKSEN KAUPUNGISTA (CITY OF FAITH MEDICAL CENTER VISION)

Roberts kuvailee Jumalalta saamaansa näkyä:

Hän sanoi minulle: "Poikani, et voi panna sinulle antamaani näkyä paikkaan, jossa minun täyttä parantavaa voimaani ei oteta ilmaiseksi vastaan. Se ei saa olla paikassa, jossa ei uskota minun ihmeitä tekevään voimaani. Sinun täytyy rakentaa uusi ja erilainen lääketieteellinen keskus minulle. Parantuminen virtaa rukouksesta ja lääketieteen täytyy tulla mukaan sen kautta, mitä panen sinut rakentamaan. ...

Siinä edessäni kohosivat rakennusten ääriiviivat. Välittömästi minut johdatettiin lukemaan kaksi lukua Raamatusta, Ilm.21,22. Siellä minä näin Jumalan kaupungin, uuden Jerusalemin, sen elämän virran ja sen leveät kadut. ...

Minä näin Jumalan kaupungin Jumalan itsensä heijastuksena tuoden parantumista ja terveyttä niille, jotka tulivat sinne. Äkkiä Jumala antoi uuden nimen sille terveydenhoito- ja tutkimuskeskukselle, jonka minä olen rakentava Hänen nimessään.

'Sinun pitää kutsuman sitä nimellä Uskon Kaupunki (City of Faith).'

Luulin, että sydämeni repeäisi ilosta. Uskon kaupunki. Mikä nimi! Tiesi, että vain Jumala voisi antaa tuon kaltaisen nimen terveydenhoito- ja tutkimuskeskukselle, jonka Hän tahtoi minun rakentavan.

Vuoden 1984 lopulla Oralin City of Faith -sairaala oli avannut vasta 130 sen 294 vuodepaikasta ja suunniteltu 777 toiminnallisen paikan määrä näytti kaukaiselta päämäärältä.

Dramaattisessa julistuksessaan heinäkuussa 1984, hän ilmoitti, että Jeesus oli jälleen kerran vierailut hänen luonaan ja "Herran enkeli" oli asetettu hänen käyttöönsä. Oral lähetti enkelin tuomaan 'köyhät, ja sairaat' Uskon Kaupunkiin, avaten sairaalan varattomille potilaille. Syksyllä 1984 sairaalan käyttöaste näytti olevan nousussa. (Nousu sairaalan käyttöasteessa oli vain väliaikainen.)

20-kerroksinen lääketieteellinen tutkimuskeskus myös edistyi hitaammin kuin oli ennakoitu. Vuonna 1984 vasta kolme kerrosta oli käytössä.

BILL BRIGHT JA CAMPUS CRUSADE HYVÄKSYY ROBERTSIN

Lupaavin yhteys, jota tutkittiin 1980-luvun alussa, osoittautui olevan varovainen liitto, joka tehtiin Bill Bright'in kanssa, Campus Crusade'n perustajan ja johtajan. Keskusteltuaan Bright'in kanssa huhtikuussa 1982, Oral puhui innostuneena mahdollisesta yhteydestä Campus Crusade'en:

"Juuri nyt tällä sekunnilla tämän yliopiston pyrkimyksen maailmanlaajuiset puitteet ovat muotoutumassa. Olen juuri lopettanut puhelun miehen kanssa, joka on eräs vaikutusvaltaisimmista maailmassa. Hengellinen johtaja, jolla on ihmisiä kautta maailman 150 maassa ja Herra puhui hänelle joitakin kuukausia sitten, että hänen tulisi työskennellä meidän ja opiskelijoidemme kanssa. Vaikka hän ja minä olemme olleet ystäviä 30 vuotta, niin aina oli erimielisyys karismaattisella alueella, vaikka emme koskaan riidelleet tai mitään sellaista ... Me olimme ystäviä. Meillä on työyhteys, joka alkaa tänä kesänä ja se todennäköisesti tulee olemaan yksi kahdesta tai kolmesta kaikkein tärkeimmästä asiasta, mitä milloinkaan on tapahtunut tälle yliopistolle."

"Bright tuli ORU:n kampukselle marraskuussa 1982, sai lämpimän vastaanoton ja suostui City of Faith'in lääkärin ehdotukseen viettää kaksi kuukautta Campus Crusade'n sairaalassa Swazi-maassa. Se oli koeliitto kahden voimakkaan ja riippumattoman järjestön välillä; Roberts'in järjestöstä tuntui ainakin, että se oli 'hyvin lupaavaa'"

NÄKY 300 METRIÄ PITKÄSTÄ JEESUKSESTA

Monet Raamattuun uskovat kristityt ovat olleet hyvin epäileviä näkyjen suhteen, joita Roberts väittää saaneensa ollessaan rahapulassa, sekä sen tosiasian suhteen, että hän sanoo Jumalan puhuvan suoraan hänelle. Oikeoppinen kristinusko edellyttää, että Jumala puhuu ihmiselle tänä päivänä vain Sanansa kautta.

Kirje yhteistyökumppanille, joka laukaisi kaikkein kaikuvimman julkisen ivan ja kritiikin purkauksen noihin aikoihin oli syyskuun 1980 Oralin näyn kuvaus 300 metriä pitkstä Jeesuksesta. Roberts kertoi, että toukokuun 25. päivänä myöhään iltapäivällä hän seisoj katsellen City of Faith'in keskeneräistä rakennusrunkoa ahdistuneena taloudellisista vaikeuksistaan, kun "äkkiä epätavallinen tunne valtasi minut":

"Tunsin hyvin vaikuttavan pyhän läsnäolon kaikkialla ympärilläni. Kun avasin silmäni, niin siinä Hän seisoj ... noin 300 metriä pitkänä katsellen minua ... Hän seisoj 100 metriä korkeampana kuin 200 metriä korkea City of Faith. Siinä minä seisoj kasvotusten Jeesuksen Kristuksen, elävän Jumalan Pojan kanssa. Olen vain kerran aikaisemmin nähnyt Jeesuksen, mutta tässä minä olin kasvotusten kuningasten Kuninkaan kanssa. Hän kurkotti alas, pani kätensä City of Faith'in alle, nosti sitä ja sanoi minulle: "Katso kuinka helppoa minulle on nostaa sitä!"

"Oral muisteli, että hänen silmänsä täytyivät kyynelistä ja Jeesus vakuutti hänelle, että Hän puhuisi toiminnan yhteistyökumppaneille ja että City of Faith valmistuisi."

ROBERTS HYVÄKSYY READER'S DIGEST'IN LYHENNETYN RAAMATUN

Oral Roberts on innokkaasti tukenut Reader's Digest'in Raamattua, joka kuten RSV, poistaa käännöksestään Kristuksen jumaluuden sellaisista avainkohdista kuin Fil.2:6 ja Room.9:5. Se kääntää Heprean sanan "almah" Jes.7:14:ssa "nuoreksi naiseksi" eikä "neitsyeksi." Se poistaa Kristuksen useista tärkeistä messiaanisisista jakeista kuten 1Moos.22:18.

Harrell kirjoittaa:

Huolimatta kirjaimellisesta uskostaan Raamattuun, se oli täysin totta, että Oral ei ollut fundamentalisti, vaan mieluummin hän venytti Raamattua teologiassaan. Hän ajattelee siitä kokonaisvaltaisesti (wholistically?). Roberts ei ollut jäykkä tai lakihenkinen, hänellä ei tosiasiassa ollut systemaattista teologiaa. Kun Reader's Digest julkaisi Raamatun lyhennetyin version, fundamentalistit yhdenmukaisesti tuomitsivat projektin, mutta Oral hyväksyi sen. Sitä vastoin, että 19. vuosisadan evankelisille Raamattu oli muuttumaton sanallisesti innoitettu kirja, helluntailaisille se oli elävä ilmestys, joka ymmärrettiin kokemuksen kautta."

ORAL ROBERTS VUODEN 1985 JÄLKEEN

O Timothy-lehden toimittaja: David Harrell'in kirjan "Oral Roberts--An American Life" julkaisemisen jälkeen 1985, Roberts on väittänyt saaneensa lisää outoja näkyjä. Tammikuussa 1987 hän kertoi TV-yleisölle, että Jumala oli ilmestynyt hänelle maaliskuussa 1986 ja sanonut hänelle, että hänen täytyy hankkia 8 miljoonaa dollaria seuraavien 12 kuukauden aikana, tai hän kuolisi. Raha oli todennäköisesti tarkoitettu avustuksiin lääketieteen opiskelijoille, jotka kävivät ORU:a. Tammikuun lähetyksissä Roberts sanoi saaneensa \$3.5 miljoonaa, mutta hänen täytyi saada vielä \$4.5 miljoonaa ennen maaliskuun loppua -- tai hän kuolisi! Ilmeisesti temppu toimi, koska huhtikuussa Roberts ilmoitti saaneensa \$8 miljoonaa.

Nyt on käynyt selväksi, että lääketieteen college tullaan sulkemaan rahavaikeuksien vuoksi, eikä mitään avustuksia tulla jakamaan.

On selvää, että Roberts on petturi ja väärä profeetta. Hänen profetiansa ovat osoittautuneet vääriksi kerta toisensa jälkeen. On murheellista, että hän on pettänyt suuret joukot valheillaan ja väärillä lupauksillaan ja ryöstänyt Jumalan kansalta satoja miljoonia dollareita. Huolimatta kaikesta todistusaineistosta, joka osoittaa Roberts'in kaksinaamaisuuden, häntä edelleen pidetään karismaattisissa piireissä suurena kristillisenä johtajana ja edelleen korotetaan Jumalan miehenä. Tämä on jälleen todistus helluntailiikkeen hengellisestä konkurssitilasta.

[This report is from the Digging in the Walls section of O Timothy magazine, Volume 7, Issue 3, 1990. O Timothy is a monthly magazine. David W. Cloud, Editor. Annual subscription is US\$20 FOR THE UNITED STATES. Send to Way of Life Literature, Bible Baptist Church, 1219 N. Harns Road, Oak Harbor, Washington 98277. FOR CANADA the subscription is \$20 Canadian. Send to Bethel Baptist Church, P.O. Box 9075, London, Ontario N6E 1V0.]

[Takaisin](#)